

خبر

عدم ارائه اساسنامه شرکت ملی نفت

خلاف قانون اساسی است

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی با اعلام نظر کارشناسی خود در مورد بخش کلان انرژی (نفت، گاز، برق و انرژی‌های پاک) در لایحه برنامه پنجم توسعه، از دولت به دلیل عدم ارائه اساسنامه جدید شرکت نفت به مجلس انتقاد کرد.

به گزارش دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن این مرکز در این اظهارنظر کارشناسی از عدم تدوین طرح جامع انرژی که پاسخگوی نیاز امروز کشور باشد، عدم اصلاح قوانین مربوط به تأسیس وزارت نفت و اساسنامه شرکت‌های تابعه که به رغم تأکید بر لزوم تهیه و تقدیم آن به مجلس در قوانین نفت (حدود ۲۹ سال پیش) و قانون تأسیس وزارت نفت (حدود ۲۱ سال قبل) و تکرار آن در قوانین بودجه سال‌های مختلف، دولت‌های حال و گذشته اقدامی برای آن صورت نداده‌اند به عنوان اساسی‌ترین مشکلات بخش انرژی نام برد. این مرکز تحقیقاتی وایسته به مجلس در گزارش اخیر خود آورده است: باید توجه داشت که اساسنامه موجود شرکت ملی نفت ایران در بسیاری از موارد، برخلاف اصولی از قانون اساسی است و با توجه به ابلاغیه اصل چهل و چهارم قانون اساسی و قانون مربوط به آن، باید برای جداسازی عملیات بالادستی (حاکمیتی) و پایین‌دستی (تصدیگری) بازنگری شود و به طور طبیعی به دلیل لزوم تعریف امور حاکمیتی و تعیین تکلیف رابطه مالی نفت و گاز کشور با حکومت اسلامی (زیرا نفت و گاز جزء ائفال محسوب شده و تابع حکم اصل چهل و پنجم قانون اساسی است)، لازم است قوانین نفت و تأسیس وزارت نفت نیز قبل از تدوین و تصویب اساسنامه شرکت‌های تابعه در دستور کار قرار گیرد. همچنین تدوین طرح جامع انرژی می‌تواند ظرفیت‌های طبیعی کشور را برای استفاده از انواع انرژی با توجهی فنی – اقتصادی تعریف کرده و از پراکنده‌کاری و سیاست‌های غیراقتصادی جلوگیری کند. علاوه بر این راهکار اصلاح الگوی مصرف انرژی نیز موضوعی است که مورد تأکید مقام معظم رهبری بوده و باید در تمام زمینه‌های تولید، توزیع و مصرف انرژی مورد توجه جدی قرار گیرد، به گونه‌ای که در پایان برنامه پنج‌ساله پنجم، کاهش شدت انرژی کشور و اقتصادی کردن مصرف آن، حاصل شود. مرکز پژوهش‌های مجلس در پایان تأکید کرده است، در جهت اجرای سیاست‌های کاهش شدت انرژی لازم است از توان تخصصی و عملی کشور استفاده کافی به عمل آید و در این جهت باید دولت موظف شود از مجموعه تخصصی کشور حمایت کند تا با کمترین هزینه بیشترین امکان دسترسی به هدف اصلاح الگوی مصرف فراهم شود، این در حالی است که باوجود اهمیت و حساسیت فوق‌العاده، به موارد فوق‌الذکر تا لایحه برنامه پنجم تصویب نشده است و بنابراین با توجه به اهمیت آنها، مواردی به منظور تصویب در برنامه پنجم توسعه برای بخش کلان انرژی کشور پیشنهاد شده است.

دوربین دیجیتا۱70سامسونگ

زیبایی برای تاجران خوش‌شانس

اگر شما نیز در زمره تاجران مطرح هستید و معتقدید دوربین دیجیتال هر فرد نشان‌دهنده شخصیت اوست، باید نهایت دقت را در انتخاب دوربین دیجیتال به خرج دهید. نخستین ویژگی دوربین یک تاجر، کیفیت ساخت و جنس بدنه آن است و هیچ چیز به اندازه همراه برداشتن یک دوربین با جنس مناسب و شیک برای یک تاجر اهمیت ندارد. جنس فلز به کار رفته در دوربین‌های دیجیتال معمولاً از میان فلزهای فولاد، آلومینیوم، آلیاژ منیزیم و تیتانیوم انتخاب می‌شود که اولی استحکام بیشتر و موارد دیگر سبکی فوق‌العاده دارند.

دومین ویژگی مهم برای یک تاجر که باید در دوربینش وجود داشته باشد باریکی دستگاه است. دوربین دیجیتال یک تاجر در جهت یک با درون کیف‌دستی او قرار خواهد گرفت و بنابراین نباید جای زیادی اشغال کند. البته باید دانست که باریک شدن بدنه محدودیت‌هایی نیز برای طراح ایجاد می‌کند که مهم‌ترین آنها استفاده از لنزهای تاشو است. این گونه لنزها که در دوربین‌های متعدد از برندهای مطرح نیز استفاده می‌شوند، کیفیت تصویری مطلوبی نداشته و گوشه‌های تصویر را به وضوح مات می‌کنند. در همه حال وجود لنزهای تلسکوپی بر استفاده از این لنزهای داخلی ارجحیت داشته و از همین رو کیفیت تصویری بالاتری خواهند داشت. در بازار دوربین‌های باریک و فلزی، شرکت کرای سامسونگ به عنوان یکی از برترین‌های این حوزه با معرفی دوربین دیجیتال **ST70** توانسته تا سرحد کمال نیازهای این قشر از کاربران را پاسخگو باشد.

این دوربین که در رده محصولات باریک با بدنه فلزی قرار می‌گیرد با استفاده از آلیاژ آلومینیوم در ساخت خود، وزنی مناسب برای حمل و نقل داشته و در عین حال قابلیت‌های فنی آن نیز به قدری بالا است که تاجری را مجاب به خریدش می‌کند. لنز استفاده شده برای این مدل به انواع تلسکوپی انتخاب شده، به خانواده لنزهای خود سامسونگ تعلق داشته که بزرگ‌نمایی اپتیکالی پنج برابر برای کاربر به ارمان می‌آورد. تعدد رنگ بدنه با توجه به آلیاژ بهره گرفته شده می‌تواند سخت‌پسندترین کاربران را نیز به سمت خود بکشد. این دوربین فاقد چشمی اپتیکال است و از همین رو باید برای دیدن فضای عکاسی از صفحه نمایش قدرتمند آن استفاده کرد که با دکمه‌هایی اندک در اطراف آن، شلوغی بیش از اندازه این قسمت از دوربین‌های دیجیتال را پوشش داده است. طراحی زیبا **ST70** در کنار قابلیت‌های فنی آن زمانی بیشتر خودنمایی می‌کند که بداندین سامسونگ برای این دوربین یک پورت HDMI در نظر گرفته که با توجه به فناوری تصویربرداری با برترین کیفیت و مستقیم به تلویزیون‌هایی با قابلیت نمایش تصاویر HD متصل و فیلم‌های ثبت شده را به نمایش می‌گذارد.

به نظر می‌رسد این دوربین سامسونگ با توجه به رنگ‌های متفاوت آن پاسخگوی نیاز هر تجارت‌پیشهای با سلیقه متفاوت باشد.

مخابرات باید سود ودایع را هم بدهد

– به نظر شما ودایع مخابرات باید به مشترکین برگردد؟

اخذ ودایع از زمان واگذاری تلفن ثابت قبل از انقلاب صورت گرفته و بعد از آن هم ادامه داشته و از دهه ۷۰ هم ودایع تلفن همراه به آن پیوسته است. پولی که مشترکین می‌دادند چند بخش داشته‌است. یک بخش مربوط به تجهیزات نصب و راهاندازی خط بوده، یک بخش مالیات بوده، بخشی هم تحت عنوان توسعه روستایی بوده و یک بخش هم به عنوان ودیعه بوده است. مالیات، هزینه نصب تجهیزات با عنوان هزینه خط می‌تواند محسوب شود و غیرقابل استرداد است اما دو بخش ودیعه و بخشی از پول خرید خط که صرف توسعه روستایی شده‌اند قابل استرداد هستند.
– **یعنی مخابرات موظف است با کسر هزینه نصب و مالیات مابقی پول مشترک را به او بازگرداند؟ پس هزینه خواب سرمایه چندین ساله مشترک چه می‌شود؟ این در حالی است که مخابرات با سرمایه مشترکین خود مخابرات و تلفن روستایی را توسعه داده است. آیا مخابرات ملزم نیست که مشترکین را در سود خود سهیم کند یا خسارت ناشی از خواب سرمایه را به آنها بپردازد؟**

استفاده ودایع مشترکین در توسعه به این مفهوم است که ودایع در زیرساخت‌های مربوط به این حوزه سرمایه‌گذاری شده‌اند. با ودایع مشترکین مخابرات توانسته تجهیزات مورد نیاز برای توسعه شبکه روستایی بخرد و نصب کند و توسعه‌ای که در آنجا افتاده با صرف ودایع به وجود آمده است و این به آن معناست که مشترکین در آبادانی و توسعه ارتباطات سهم دارند.

– **یعنی شما معتقدید مشترکین در واقع سرمایه‌گذاران توسعه شبکه روستایی بودند و باید سود از مشارکت در این پروژه پرداخت شود؟**
بله، طبق ادبیات سرمایه‌گذاری، مخابرات علاوه بر بازگرداندن ودایع باید سود سرمایه‌گذاری را هم بپردازد.
– **خب مخابرات الان خصوصی شده و به قولی شاکله آن تغییر پیدا کرده است. از طرفی تاکنون هیچ یک از مسوولان در خصوص پرداخت سود به مشترکین صحبت نکرده‌اند و به نظر نمی‌رسد مخابرات تصمیمی در این خصوص داشته باشد. با این اوصاف مخابرات چگونه می‌تواند ودایع خود را تسویه کند؟**

بهترین راه این بود که به مشترکین برحسب میزان پولی که پرداخت کرده‌اند و به نسبت زمان و طول مدت ودیعه‌گذاری سهام داده می‌شد. چون این ودایع در زمان‌های مختلف و با مبالغ مختلف توسط مشترکین پرداخت شده‌اند، نمی‌شود گفت مشترک بیاید و تنها پول خود را پس بگیرد. نمی‌شود به مشترکی که قریب به ۴۰ یا ۵۰ سال پیش ودیعه داده بگوئیم ودیعات را بگیر و یک شماره داشته باش. برخی ۱۰۰ هزار تومان برای تلفن ثابت داده‌اند، آن زمان تلفن همراه هم ۵۵۰ هزار تومان ثبت نام می‌شد. خب حالا اگر ما نخواهیم سرمایه‌گذاری ناشی از بخشی از همان ۱۰۰ هزار تومان یا ۵۵۰ هزار تومان را برگردانیم، نمی‌شود. در واقع این رفتار با ادبیات سرمایه‌گذاری مغایرت دارد. بالاخره اگر طی این سال‌ها این پول‌ها در بانکی سرمایه‌گذاری می‌شد، حداقل باید در قالب مضاربه و قانون بانکداری اسلامی مقدار پولش اضافه می‌شد و سودی به آن تعلق می‌گرفت. حالا اگر نقش این ودایع را در سایر بخش‌ها نادیده بگیریم اما در توسعه روستایی فعلی و توسعه زیرساخت‌های این ودایع نقش داشته‌اند. چه اشکالی دارد که ودایع در سهام و سود این بخش هم مشارکت داشته باشد و مشترکین به عنوان سهامدار نیز حضور داشته باشند. ای کاش این مورد در واگذاری مد نظر قرار داده می‌شد و به مشترکین فعلی شرکت مخابرات ایران به خاطر ودیعه‌ای که سپرده بودند با محاسبه مقدار ودیعه و طول مدت ودیعه پس از ارزشیابی سهام تعلق می‌گرفت.

– **بعنی منظور شما این است که مخابرات می‌توانست با خصوصی‌سازی مناسب رد دیون خود را نیز به مشترکین خود بپردازد؟**

بله. اگر ودایع پس از ارزش‌گذاری به شکل سهام تسویه می‌شد هم نفع مشترکین در آن دید شده بود، هم مخابرات بدهی کلان خود را از این طریق می‌پرداخت و هم اینکه واگذاری‌ها در جهت واقعی خود حرکت می‌کرد.

– **به نظر می‌رسد مجلس متمایل است که معامله ابطال شود.**

ببینید آن طور که در رسانه‌ها اظهار نظرات را دنبال می‌کنم نظر برخی از نمایندگان محترم به همان صورت است که شما می‌گوئید یعنی راضی به ابطال معامله مخابرات هستند. اما اخیراً عنوان می‌شود که ابطال معامله امکان‌پذیر نیست چرا که خلاء قانونی در این زمینه وجود دارد. به هر حال الان موقعش است که دولت با مجلس ورود کنند و با طرح یا لایحه‌ای یک‌فوریتی یا دوفوریتی قضیه واگذاری‌ها را سامان بدهند.

– **اشکال دیگری در اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ نمی‌بینید؟**

ببینید من یک مثال دیگر در حوزه صنایع و معادن بزنم که حوزه کاری خودم است. مثلاً بعضی از شرکت‌های ما در لیست واگذاری قرار گرفته‌اند. این شرکت‌ها بعضاً پروژه‌اند، طرح‌اند. یعنی پروژه و طرحی که هنوز به اتمام نرسیده و ما با شریک بخش خصوصی‌مان در حال اجرای طرح هستیم. اما از طرفی در لیست واگذاری‌ها هم ذکر شده‌اند. در این میان سازمان خصوصی‌سازی می‌گوید ما طبق

اقتصاد

رئیس کمیته مخابرات و ارتباطات مجلس هفتم:

مخابرات باید سود ودایع را هم بدهد

گروه اقتصادی، اعظم گلبری: شاید تا چند سال پیش کمتر کسی می‌دانست بخشی از پولی که به شرکت مخابرات بابت گرفتن حق اشتراک تلفن پرداخته، نزد مخابرات امانت است و او می‌تواند در قبال واگذاری اشتراک پول خود را پس بگیرد. در خصوص تلفن ثابت تمام پول پرداختی امانت است و در تلفن همراه بخشی از مبلغ پرداختی ودیعه به حساب می‌آید. این موضوع زمانی به بحث روز تبدیل شد که سخن از خصوصی‌سازی مخابرات به میان آمد و نظریه‌های متفاوتی برای تعیین تکلیف ودایع ارائه شد اما هیچ کدام مجالی برای اجرا نیافت تا ودایعی که به مرور زمان حجم آن از پنج هزار میلیارد تومان گذشته است، همچنان بدون تکلیف در سرفصل بدهی‌های مخابرات باقی بماند. این موضوع مسکوت ماند تا اینکه سال گذشته خبری منتشر شد که رئیس دولت به وزیر وقت ارتباطات دستور داده ودایع را جزء دیون به حساب نیاورند؛ موضوعی که بعداً اعلام شد متغنی شده تا اینکه وزیر جدید درباره ودایع سخن به میان آورد. این سخنان هم چند روز بعد اصلاح شد تا دانستن ودایع ادامه داشته باشد و مشخص نباشد سرنوشته پنج هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان از پول مردم که ۴۰ درصد دارایی‌های مخابرات است به کجا می‌انجامد. در این خصوص با رمضانعلی صادق‌زاده رئیس کمیته مخابرات مجلس هفتم و عضو هیات علمی دانشگاه که اینک به عنوان معاون توسعه صنایع پیشرفته در سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران مشغول است، گفت‌وگویی کرده‌ایم. او در این گفت‌وگو واکاوی آن بار دیگر نظرها را به سوی خصوصی‌سازی مخابرات جلب می‌کند تا همچنان چالش‌های مخابرات در هم تنیده و تودرتو تحلیل شود. ظاهراً خصوصی‌سازی مخابرات دارد به دومینویی در اقتصاد ایران تبدیل می‌شود.

وارد می‌کند لطمات جبران‌ناپذیری خواهد بود چه در حوزه واگذاری‌ها و چه در ایجاد صنایع جدید. اگر آن ظرایف کاری و گیرهای قانونی برطرف نشود خب ما از نظر زیرساختی و از نظر حقوقی در توسعه دچار خلل می‌شویم؛ خلل در توسعه هم رشد صنعتی و در مرحله بعد هم رشد اقتصادی را کاهش می‌دهد. جلب سرمایه‌گذاری‌های داخلی و خارجی دچار خدشه و خلل می‌شود و تبتانی در عدم توسعه تولید و اشتغال خواهد داشت.

– **مجلس هفتم خصوصی‌سازی را بررسی می‌کرد، آیا خصوصی‌سازی فعلی به نظر مجلس هفتم نزدیک است؟**

این قانون در مجلس هفتم تصویب شد، اما عملاً در دوران مجلس هشتم اجرایی شد. طبیعی است که قانون در حال اجرا نواقض مشخص می‌شود که از قبل قابل پیش‌بینی نبوده است.

این قانون با حداکثر تلاش و دقت در مجلس تصویب شد یعنی تمام نمایندگان مشارکت کردند، تمام کمیسوین‌ها دخیل بودند و قانون به تصویب رسید اما ضعف‌های اجرایی حین اجرا مشخص می‌شود؛ ممکن است نکاتی در اجرا باشد که در موقع تقنین و قانونگذاری دیده نشده باشد. در مجلس هفتم هدف‌مان این نبود که همه واگذاری‌ها در دست نهادهای عمومی یا مالکیت‌های عمومی یا شبه‌دولتی قرار داشته باشد. بعضی از واگذاری‌ها با روح قانون سیاست‌های اصل ۴۴ مغایرت دارد اما سازمان خصوصی‌سازی می‌گوید اگر هدف‌مان این بود چرا در قانون نیاورده‌ای؟

در جریان عمل مشخص شد قانون احتیاج به اصلاحات دارد. ما آن زمان پیش‌بینی می‌کردیم که هنگام خصوصی‌سازی و عرضه

سهام، شرکت‌های خصوصی می‌آیند و به هم رقابت می‌کنند، با توجه به اینکه الان نهادهای عمومی می‌آیند خب این رقابت را برای بخش خصوص سخت می‌کند و نتیجه این می‌شود که ما از اهداف خصوصی‌سازی انحراف پیدا می‌کنیم. وقتی پای نهادهای عمومی و شبه‌دولتی به معاملات باز شد، بخش خصوصی از توان رقابت افتاد و این شد که خصوصی‌سازی و روند آن مورد قبول واقع نشد و به انتقادات زیاد همراه با بخش‌های عمومی از سرمایه و پشتوانه مالی بهتری

خلاصه گفت‌وگو

بهترین راه این بود که به مشترکین برحسب میزان پولی که پرداخت کرده‌اند و به نسبت زمان و طول مدت ودیعه‌گذاری سهام داده می‌شد چون این ودایع در زمان‌های مختلف و با مبالغ مختلف توسط مشترکین پرداخت شده‌اند، نمی‌شود گفت مشترک بیاید و تنها پول خود را پس بگیرد. نمی‌شود به مشترکی که قریب به ۴۰ یا ۵۰ سال پیش ودیعه داده بگوئیم ودیعات را بگیر و یک شماره داشته باش. برخی ۱۰۰ هزار تومان برای تلفن ثابت داده‌اند، آن زمان تلفن همراه هم ۵۵۰ هزار تومان ثبت نام می‌شد.

نسبت به خصوصی‌ها برخورداند و این باعث می‌شود ریسک معاملات را به راحتی بپذیرند. رقابت خصوصی با این بخش بسیار سخت است چرا که نهادهای عمومی و شبه‌دولتی ترس و ریسک معامله را به مثابه بخش خصوصی ندارند.

– **به نظر شما اگر باز هم این قانون ادامه پیدا کند و به همین شکل اجرا شود آیا می‌توان انتظار داشت بخش خصوصی هم بتواند وارد عرصه رقابت در خصوصی‌سازی شود؟**

نه، اگر قانون همین طور ناقص و کلی اجرا شود بخش خصوصی جرات نمی‌کند که با ریسک بالای مشارکت با نهادهای عمومی وارد معاملات شود. تنها

سال پنجم ■ شماره ۱۰۱۹ *شوق*

حاشیه اقتصاد

معاون اول رئیس‌جمهور: خروج از دلار و یورو در معاملات نفتی در دستور کار است

معاون اول رئیس‌جمهور در واکنش به جایگزینی درهم در معاملات نفتی به جای دلار و یورو گفت: با کشورهای مختلف قراردادهای مختلفی داریم و آنچه برایمان مهم است از رده خارج کردن دلار و یورو است. محمدرضا رحیمی در حاشیه مراسم ارائه گزارش روند سرمایه‌گذاری خارجی جهانی در سال ۲۰۰۹ که در سازمان سرمایه‌گذاری‌های خارجی برگزار شد، در پاسخ به این پرسش که برخی اخبار حاکی است ایران قصد دارد درهم را جایگزین یورو و دلار در معاملات نفتی خود کند، گفت: ایران اختیار دارد از هر ارزی مطابق دلخواه خود استفاده کند و هرچه به نفع کشور باشد همان کار را خواهیم کرد.

سکته مدبر در خوش‌بندی

محمد مدد رئیس مرکز آمار که پس از اعلام خوشه‌بندی از کار برکنار شد، در گفت‌وگویی به برخی مسائل اشاره کرده است. او خوشه‌بندی را نتیجه تصویب کارگروه هدفمندی یارانه‌ها اعلام کرده است، در حالی که در آن زمان وزیر اقتصاد و دیگر مسوولان اعلام کردند این طرح ربطی به کارگروه ندارد. گفته می‌شود دلیل برکناری مدد اعلام خوشه‌بندی و ملاک بودن آن‌ها در پرداخت یارانه‌ها بوده است. مدد گفته به دلیل فشارهای وارده در این جریان دچار دومین سکته قلبی شده است.

۱۷۰۰ میلیارد تومان کمشه

ودایع مخابراتی چقدر است؟ وزارت ارتباطات می‌گوید: چهار هزار میلیارد تومان. تحقیق و تفحص از مخابرات نشان می‌دهد این رقم پنج هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان است.اگر رقم تحقیق و تفحص که گزارش رسمی است مبنای گرفته شود با رقم اعلام‌شده از سوی مخابرات تفاوت ۱۷۰۰ میلیارد تومانی دارد.بنابراین باید پرسید ودایع مخابرات چقدر است.

در اعلام اسامی قاچاقچیان محدودیت داریم

معاون پیشگیری، هماهنگی سازمان‌ها و استان‌های ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز گفت: بر اساس اطلاعاتی که ما در اختیار داریم، مافیای سیگار در دولت وجود ندارد. سردار مهدی ابویی معاون ستاد مرکزی مبارزه با قاچاق کالا و ارز در گفت‌وگو با رسانه‌ها به این سوال که چرا این ستاد اقدام به اعلام عمومی اسامی قاچاقچیان دانه‌درشت نمی‌کند، توضیح داد: ستاد، نیروی انتظامی و وزارت اطلاعات تقریباً اطلاعات مربوط به قاچاقچیان اصلی و عکس‌های آنها را در اختیار دارند و این اطلاعات مربوط به قاچاقچیان خارج از مرز و داخل می‌شود. ابویی توضیح داد: اعلام اسامی متهمان به قاچاق بر عهده قوه قضائیه بوده و این قوه باید به ما اجازه اعلام اسامی را بدهد. وی با اشاره به اینکه هنوز هیچ تصمیم شفافتی درباره اعلام اسامی قاچاقچیان دانه‌درشت گرفته نشده است، اظهار کرد: این کار در راستای بحث مبارزه با مفاسد اقتصادی بوده و تاکنون تصمیمی در این زمینه گرفته نشده و ما نیز در اعلام اسامی محدودیت داریم، البته در گذشته این کار بعضاً در مورد محکومان انجام می‌شد.

اظهارات وزیر صنایع درباره تجدد و ارزش‌ها

علی‌اکبر محرابیان پنجشنبه‌گشته در نخستین کنفره بزرگداشت سرداران، شهدا و ایثارگران وزارت صنایع و معادن در اصفهان اظهار داشت: در دوره هشت‌ساله سازندگی مجموع ظرفیت تولید سیمان کشور شش تا هفت میلیون تن بوده اما از زمانی که عناصر وابسته به امام(ره) و ارزشگرا در این نظام دولت متوجه باشند که منظور از دولت، دولت و ارکانش است، نهادهای عمومی جزء بخش خصوصی و غیردولتی محسوب شده‌اند. به همین دلیل از این منظر ایرادی نمی‌توان به خصوصی‌سازی مخابرات گرفت چراکه در قانون دیده نشده که دولت به انتقال و واگذاری شرکت‌های دولتی به نهادهای عمومی مجاز نیست. هیچ جای قانون نگفته که نهادهای این‌گونه نمی‌توانند وارد معاملات خصوصی‌سازی شوند. اما اگر دولت به عنوان مجری خصوصی‌سازی هدفش شکست انحصار بود و خواهان ایجاد فضای رقابتی باشد، این اهداف حاصل نشده‌اند و خصوصی‌سازی مخابرات بیانگر این موضوع است که مدیریت انحصاری همچنان وجود دارد. خب اگر ما بخواهیم این‌ها را نگاه کنیم دولت نمره خوبی نمی‌گیرد. از این طرف اگر بخواهیم الان به دولت نمره منفی بدهیم دولت هم می‌گوید من کجا کار خلاف قانون انجام داده‌ام؟! درست هم می‌گوید. بنابراین باز هم نمی‌توانیم به دولت نمره بد بدهیم. اما همچنان انتقادات به روند خصوصی‌سازی را وارد می‌دانم چراکه این نوع خصوصی‌سازی با روح سیاست‌های اصل ۴۴ مغایرت دارد.

– **عملکرد دولت در بعد روانی و موفقیت دولت در جا انداختن خصوصی‌سازی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

اگر اشکالات مذکور برجا نماند نشود سابقه ذهنی منفی از خصوصی‌سازی بر ما می‌گذارد.

– **این سابقه منفی‌ای که شما می‌گویید در ریزش سهامداران خرد و افزایش نقدبنگی تأثیرگذار نیست؟**

دقیقاً تأثیرگذار است و تبعات بدی در اقتصاد دارد چراکه کارایی بازار سرمایه را زیر سوال می‌برد و بر افزایش نقدبنگی در کشور اثر می‌گذارد و در افول و فرار سرمایه‌گذاری در بازار سرمایه نقش اساسی‌ای بازی می‌کند. اگر این‌طور نمی‌شد با تبلیغات و فرهنگ‌سازی مناسب به راحتی می‌شد سرمایه‌های خرد را جذب و در چرخه صنعت وارد کرد که این امر باعث رشد اقتصادی می‌شود و حتی به طور مستقیم و غیرمستقیم در جهت توسعه صنعتی و تولید و سرمایه‌گذاری‌های تولیدی قرار می‌گیرد. تمام تلاش دولت و مجلس باید این باشد که بخش خصوصی را به عرصه کرم، برطرف کنند.

پژو پس از گذشت ۱۸ ماه آغاز خودرو

قائم مقام محصول و کیفیت ایران خودرو از طراحی و تولید یک خودرو جدید در کلاس D با مشارکت ایران خودرو و شرکت پژو فرانسه خبر داد. میرجواد سلیمانی در گفت‌وگو با فارس با بیان اینکه ایران خودرو برای تولید یک خودرو جدید با شرکت پژو در حال مذاکره است، اظهار داشت: تولید این خودرو در مرحله طراحی است، اما انتها به طور مشترک توسط ایران خودرو و شرکت پژو انجام خواهد شد. وی با بیان اینکه مطالعات مربوط به تولید خودرو مشترک ایران خودرو و پژو در حال انجام است، افزود: این خودرو دارای یک پلت‌فرم جدید است و در کلاس D تولید خواهد شد. وی تأکید کرد: در صورت مثبت بودن نتایج بررسی‌های فنی و اقتصادی و تأیید هیات‌مدیره ایران خودرو، تولید خودرو مشترک با پژو پس از گذشت ۱۸ ماه آغاز خواهد شد.